

Sygn. akt I A Cz 612/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Tomasz Żelazowski

Sędziowie: SSA Maria Iwankiewicz

SSA Artur Kowalewski /spr./

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2015 r., w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa C. F.

przeciwko Z. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Koszalinie z dnia 19 marca 2015 r., sygn. akt I C 107/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA M. Iwankiewicz SSA T. Żelazowski SSA A. Kowalewski

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 marca 2015 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Koszalinie zwrócił pozew powódce. W uzasadnieniu Przewodniczący, powołując jako podstawę prawną zarządzenia art. 130 § 1 i 2 k.p.c. stwierdził, iż powódka w wykonaniu zobowiązania do usunięcia braków formalnych pozwu nie przedłożyła kopii wszystkich załączników do pozwu, co uniemożliwia nadanie biegu sprawie.

W zażaleniu na zarządzenie powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, wskazując, iż przedłożyła kopie wszystkich załączników wymienionych pod pozycjami 2-14 na ostatniej stronie pozwu. Nie złożyła kopii zaświadczenia z (...) w K., ponieważ dokument ten stanowił załącznik do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Co się tyczy dokumentu z k. 18 akt, zakwalifikowanego przez Przewodniczącego jako dowód doręczenia odpowiedzi na wezwanie do zapłaty wyjaśniła, że dokumentem takim w ogóle nie dysponowała, przez co nie mógł on stanowić załącznika do pozwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki okazało się nieuzasadnione.

Wymogiem formalnym, jakiemu winien odpowiadać pozew, jest dołączenie odpisów pozwu oraz załączników do pozwu, celem ich doręczenia uczestniczącym w sprawie stronom (art. 128 k.p.c.). Jego niezachowanie, aktualizuje obowiązek wydania przez Przewodniczącego zarządzenia w trybie art. 130 § 1 k.p.c., niewykonanie którego - w terminie tygodniowym - przez podmiot inicjujący proces, skutkuje sankcją w postaci zwrotu pozwu (art. 130 § 2 k.p.c.).

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zważywszy na charakter podniesionych przez skarżącą zarzutów, sprowadzało się do ustalenia, czy dokumenty, których niezłożenie przez powódkę zarzucił Przewodniczący w Sądzie I instancji, mogły być uznane za załączniki do pozwu, podlegające zakresowi znaczeniowemu normy art. 128 k.p.c.

Z akt sprawy wynika, iż powódka wraz z pozwem złożyła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, do którego załącznik stanowiło zaświadczenie z Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. z dnia 23 lutego 2015 r. (k. 36). Jeśli zatem zważyć, że w judykaturze przyjmuje się jednolicie, że postępowanie w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych ma charakter incydentalny, a jego uczestnikiem jest wyłącznie podmiot inicjujący to postępowanie, skutkiem czego – w postępowaniu tym – nie zachodzi obowiązek doręczania pozostałym stronom procesu składanych przez wnioskodawcę pism, to tym samym uprawniona staje się konstatacja, że wskazany w zaskarżonym zarządzeniu brak formalny pozwu w postaci nie dołączenia kopii tego dokumentu w rzeczywistości nie zaistniał. Brak było zatem podstaw do wydania zaskarżonego zarządzenia w oparciu o tą podstawę faktyczną.

Odmienne stanowisko zająć wszakże należało w zakresie drugiej, równoważnej podstawy jego wydania, a mianowicie nie przedłożenia przez powódkę odpisu dokumentu z k. 18 akt sprawy. Oczywiście rację ma skarżąca w tym, że Przewodniczący w Sądzie I instancji w sposób wadliwy opisał treść tego dokumentu, bowiem w istocie rzeczy jest nim strona adresowa koperty przesyłki skierowanej przez pozwaną do powódki, z dowodem jej nadania listem poleconym i z odciskiem datownika pocztowego z dnia 27 listopada 2014 r. Rzecz jednak nie w tym, jak dokument ten był opisany, bowiem znaczenie dla skuteczności zaskarżonego zarządzenia posiada wyłącznie ocena, czy powódka miała obowiązek złożenia jego odpisu i czy z tego obowiązku w sposób prawidłowy się wywiązała. W tym zakresie po pierwsze stwierdzić należy, że odpis taki nie znajduje się wśród dokumentów przedłożonych przez powódkę wraz z pismem z dnia 12 marca 2015 r. Po drugie nie jest tak, jak zdaje się sugerować w zażaleniu skarżąca, jakoby kwalifikacja dokumentów dołączonych do pozwu jako załączników, które zobowiązana jest przedłożyć z odpisami, uzależniona była od tego, czy zostały one wymienione w pozwie jako załączniki do tego pisma. Przepis art. 128 k.p.c. jest w tym zakresie jednoznaczny i nakłada na stronę obowiązek przedłożenia przez stronę odpisów wszystkich załączników do pisma, a nie tylko tych, którym taki charakter – np. z uwagi na ich merytoryczną zawartość – nadaje sama strona składająca pismo. Innymi słowy, fizyczne dołączenie do pozwu załączników, każdorazowo aktualizuje obowiązek złożenia przez stronę powodową kompletu ich odpisów (oczywiście za wyjątkiem tych dokumentów, które powiązane są wyłącznie z równocześnie inicjowanymi postępowaniami incydentalnymi w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych lub/ i ustanowienia pełnomocnika z urzędu).

Z powyższych względów zażalenie, jako bezzasadne, należało oddalić w oparciu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

Wyjaśnić w tym miejscu należy powódce, że niniejsze rozstrzygnięcie nie stanowi jakiegokolwiek przeszkody do ponownego wniesienia pozwu. Powyższe uprawnienie skarżąca może zrealizować choćby w ten sposób, że przed dokonaniem przez Sąd Okręgowy fizycznego zwrotu pozwu, złoży w tym Sądzie (z powołaniem się na przedmiotową sygnaturę) wniosek o wpisanie pozwu do urzędów ewidencyjnych sądu jako nowo wniesionego.

SSA M. Iwankiewicz SSA T. Żelazowski SSA A. Kowalewski